

Братя Грим
Монах и цар

Живял някога богат търговец. Той имал син, когото много обичал. За нещастие един ден търговецът умрял и момъкът останал сам-самичък на света. От мъка решил да отиде в манастир. Там го приели добре и го научили на много неща. Веднъж той помолил монасите да го пуснат да види родния си край. Вървял дълго и когато приближил, видял стадо овце. Отишъл при стария пастир и го помолил за подслон. Той плеснал с ръце и извикал:

– Ти ли си това, мили Ханс? Не вярвам на очите си! Ела да хапнеш и да пийнеш мляко!

– Кой си ти и чии са тези овце? – попитал с изненада монахът.

– Аз работех за баща ти, тези овце са твои – отговорил старецът. – Преди да умре, той ме изпрати с тях далеч в планината, за да не ги забравят роднините ти, а сега с радост ще ти ги дам.

Ханс пренощувал при пастира, а на сутринта отделил двеста овце от стадото и му ги дал.

– Ти имаш голямо семейство – рекъл той. – Вземи тези овце, те ще ти бъдат награда за тежкия труд и за твоята вяроност.

После се сбогувал и подкарал стадото си към града. Като стигнал пазара, веднага се събрали купувачи, защото овцете били добре охранени и имали хубава вълна.

– Как продават овцете? – питали хората.

– Продавам ги с едно условие – отвърнал монахът. – Този, който купи овца, трябва да ми плати десет жълтици, но не веднага, а в деня, когато умре царят. Който е съгласен, да вземе овца и да я води.

Всички хора се втурнали и бързо разграбили стадото. В това време царските съгледвачи се върнали в двореца и съобщили на царя какво се е случило.

– О, царю – рекъл един от тях, – днес един монах раздаваше овце на хората и им каза, че ще си поиска парите, когато ти умреш. Значи той желае смъртта ти!

Царят се разгневил и заповядал веднага да му доведат монаха. Стражите отишли на пазара, хванали го, вързали му ръцете и го завели в двореца.

– Така значи – казал царят. – Ти желаеш моята смърт и ще бъдеш доволен, ако умра.

Монахът се поклонил и отговорил:

– О, царю, не съм направил нищо лошо. Сега всички хора си мислят: „Дано не умре царят, че ще трябва да плащаме овцете“. Всички се молят Господ да ви дари с дълъг живот.

Царят се разсмял и пуснал монаха да си отиде по живо, по здраво. Той заживял щастливо с бащиното си наследство, а съгражданите му не можели да намерят покой от страх да не умре царят им.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки

Превод – Димитър Стоев

Илюстрации – Антония Дончева

Редактор – Петя Дочева

Технически редактор – Иван Додов

Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2514>]